

Иван Вазов

От дол в дол...

От дол във дол, от връх на връх
вървим цял ден – и те край немат.
В дълбок покой, в вековен глъх
безлюдните пустини дремат.

И се назад, и се далек
остая живий свят зад нази
и отчужден от моя век,
усещам се във друг мир ази.

Мир първобитен, неначет
от злото – гений на страданье,
кога бог викнал на тоз свет:
„Живей в блаженство... и в незнанье!“

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Атанаска Христова, Пловдивски университет, септ. 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4707>]